

De leegte leeg laten

Mijn meester, de eerwaarde Daishin Morgan, zei recentelijk in een lezing: “Laat de leegte leeg zijn, vul de leegte niet steeds opnieuw”. Om het in wat andere woorden te zeggen: “Laat de ruimte leeg zijn, vul de ruimte niet steeds opnieuw”. En hij voegde daar aan toe: “Als de leegte leeg is, kan daar een (frisse) wind doorheen waaien”.

Wij vullen de leegte steeds weer met al onze gedachten, met al die dingen waaraan we vasthouden. We bouwen in de leegte, in de innerlijke ruimte, hele constructies. En na verloop van tijd is de lucht als het ware bedompt, misschien zelfs een beetje muffig. Er komt geen frisse lucht bij, het is gewoon te vol. Dus daarom laten we gaan, daarom laten we los. We houden niets vast. En dan gaan de dingen vanzelf. Want de werkelijkheid is niet statisch maar stroomt.

En dan is er die ruimte in onszelf waar de wind doorheen kan waaien. Het is misschien een beetje te vergelijken met de ademhaling. Met elke uitademing laten we de oude lucht gaan zodat er weer ruimte is om frisse lucht binnen te krijgen. Stel je voor, we zouden vasthouden aan de oude lucht. Het zou letterlijk verstikkend werken. En hoe vaak voelen we dat niet mentaal, dat we een beetje verstikt raken onder alles wat we mentaal zo vasthouden en opslaan. Dus laat gaan en vul de ruimte, vul de leegte niet steeds opnieuw.

Zenmeester Hongzhi zou het iets anders verwoorden maar met dezelfde strekking: laat het open veld open zijn want elke constructie die je erin bouwt belemmert het zicht, het zicht op jezelf, op de ander, op de wereld. Laat elke constructie gaan en daar is het open zicht. En we kennen dit allemaal wanneer we de bergen ingaan en genieten van het uitzicht. Kunnen we ook zo zitten en kijkend in en vanuit die Ruimte, vanuit de Leegte die leeg mag zijn.

* * * * *

*Eerw. Baldwin Schreurs
Woensdag 27 januari 2023*